

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Folke-Fester en Røst fra Danske Samfund

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 24. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1842_721-txt-shoot-idm881.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Altsaa, m. H. Ungdommen sige, hvad den vil, og kalde mig længe nok en *Trællesjæl* paa slet *Latin*, enten fordi Den kun kan daarlig Dansk, eller undseer sig ved det fyndige Ord; jeg siger ligefuldt: saa vist som *Kongen*, efter den *Danske Constitution*, har ingen *Haand-Fæstning*, og *Folket* ingen *Mund-Kurv*, saa vist har derved baade Konge og Folk faaet *den Frihed*, de behøve, for at sammenvirke til fælles Bedste, saa, hvis Ungdommen virkelig ønsker det *Danske Folk* Frihed til at udvikle sig efter sine Anlæg og Hjertens-Lyst, og ønsker Danmark en blomstrende Tilstand, da veed den slet ikke hvad den selv siger, naar den kalder den fri Folke-Stemme ubetydelig og kræver *lovgivende* Myndighed *for Folkeraadet*, enten som det nu er, eller som det vilde være, naar det med to Kamre skruede sig selv tilbage til *Middel-Alderen*, og skildte os nødvendig ved Frugten af vort Borgerskabs og vor Enevolds-Konges mageløs ædle Bestræbelser, som nedrev alle *Skillerum* mellem *Kongen* og *Folket*, saa den eneste Mægler imellem dem skal være det fribaarne og frimodige, venlige og besindige, *Ord* paa *Modersmaalet*! Jeg veed derimod, hvad jeg siger, og det er mit glade *Haab*, at om det end gaaer i Langdrag, vil dog *Danmark*, folkelig, det er levende og fædrelandskiærlig, oplyst, faae at see, jeg vidste hvad jeg sagde, og sagde det Bedste, jeg vidste, ved at lovprise en Forfatning, hvorefter *Kongen* og *Folket* ei har anden Mægler imellem sig end dette paa begge Sider fri og venlige *Ord*, *offenlig* netop den samme Mægler, som altid *hemmelig* i Menneske-Barmen forbinder, forliger og stræber at forene, *Aand* og *Hjerte*, som jo er, hvad *Konge* og *Folk*, naar Tilstanden skal være menneskelig, maa svare til, og naar den skal blive glædelig, maa stræbe paa det Venligste og Klarest at udtrykke. Saavist som derfor det sidste *Borgerlige Skillerum* mellem Konge og Folk i Danmark, det, som *Embeds-Standen*, endogsaa mod sin Villie, udgjorde, faldt ved *Folke-Raadets* Oprettelse, hvori *ingen Stand*, som saadan, har Sæde eller Stemme; saavist satte *Frederik den Sjette*, med sit aabne Brev af 28de Mai 1831, den Danske Fædernelands-Kiærligheds Storseigl paa Forfatningen af 1660, saa den *Maidag* maa i det *fol26kelig* oplyste *Danmark* nødvendig blive en Høitidsdag, vel størst for de *Gamle*, men dog stor og glædelig for alle dem, ikke Blæk alene, men fremfor Alt Blod, det *Danske Blod*, som randt i vore Fædres Aarer, og i Ingens renere og ædlere end i Kong *Frederik den Sjettes*, i Sandhed gav *Indfødsret*! Jeg veed det godt, der hører megen Fædernelands-Kiærlighed og Lykke til, at et *Folke-Raad*, taget saa godt som paa Slump, skal i det Hele føle sit høie Kald, kiende sine Grændser, og rødmende tilstaae, at det er ikke større Rettigheder, men mere *folkelig* Kundskab og Vidskab, det fattes, for at give den fri Folke-Stemme Kraft og Gyldighed; men har Danmark faaet en Stats-Forfatning, som forudsætter samme Fædernelands-Kiærlighed og Lykke, hvor kan da Nogen, som seer det, andet end haabe en *tilsvarende* Stemning og Oplysning, baade hos Raadet og Folket, hvorunder Riget vil blomstre, og den store Verden lære, at Fædernelands-Kiærlighed er dog baade Folkets største Dyd og Thronens bedste Støtte, medens Lykkens eneste sande og levende Kilde, naar man om *Folke-Lykke* hører *Hjertets* Stemme, er *Himlens Velsignelse*!!